

PERGALE

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1955 m.

liepos

6

TREČIADIENIS

Nr.79(1197)

Kaina 15 kap.

N u m e r y j e:

1. Oro paradas Tušino aerodrome Maskvoje—1 pusl.
2. Padidinti pieno ir mėsos gamyba—2 pusl.
3. V. PETKEVIČIENĖ. Salomėja Nėris—2—3 pusl.
4. G. NARUTIS. Žalingos nuotaikos—3 pusl.

5. J. KRIŠČIŪNAS. Kaip užtikrinti normalų kukurūzų vystymąsi—3 pusl.

6. B. KRIUKELIS. Išskirkime sėklai didesnius daugiamėčių žolių plotus—4 pusl.

Siloso įrenginiai turi būti laiku paruošti

Mūsų rajono kolūkiai šiemet pirmą kartą pasėjo kukurūzus dideliuose plotuose. Dabar kaimo darbo žmonės deda visas pastangas, siekdami užtikrinti pavyzdinę kukurūzų pasėlių priežiūrą, išauginti jų gausų derlių.

Tačiau išauginti gausų kukurūzų derlių—tai pusė darbo. Siekiant pilnai jį panaudoti, reikia laiku paruošti reikalingą įrenginių kubatūrą, kur būtų galima silosuoti išaugintas burbuoles ir žaliąją masę.

Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir LKP CK savo nutarime „Dėl silosavimo įrenginių statybos Lietuvos TSR kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose 1955 metais“ pareikalavo, kad būtų užtikrintas besąlyginis silosavimo įrenginių statybos užduočių įvykdymas nustatytu laiku. Nutarime numatyta iš bendros silosavimo įrenginių kukurūzų burbuolėms laikyti statybos apimtį 10 procentų užbaigti gegužės mėnesį, 35 procentus—birželio, 35 procentus—liepos ir 20 procentų—rugpjūčio mėnesį.

Rajono kolūkiai šiemet turės pastatyti silosinius įrenginius 36 tūkstančių kubinių metrų bendros apimtį. Tačiau reikia pasakyti, kad statybos tempai sukelia rimtą nerimą. Nors nurodyti partijos ir vyriausybės nutarime pirmieji terminai jau praėjo, tačiau ligi šiol dar nė vienas silosavimo įrenginys pilnai neužbaigtas. Ligi šiol silosavimo įrenginių statybą pradėjo vos 5 kolūkiai, gi visi kiti kolūkiai dar nieko nedaro įrenginiams kukurūzų silosavimui paruošti.

Tokia padėtis susidarė dėl to, kad eilės kolūkių vadovai, pirminės partinės organizacijos neįvertina silosavimo įrenginių savalaikio paruošimo svarbos kukurūzų derliaus likimui, uždelsia šiuos darbus. „Raudonojo Spalio“ kolūkyje, pavyzdžiui, pasėta 92 ha kukurūzų. Sie-

kiant pilnai išsaugoti visą kukurūzų derlių, kolūkiui reikia mažiausia pastatyti 1600—1800 kubinių metrų talpos silosavimo įrenginius. Tai yra didelė darbo apimtis. Tačiau kolūkio valdyba ligi šiol nieko nedaro statybai sparčiau išvystyti. Silosavimo įrenginiams statyti buvo sudaryta brigada iš 11 žmonių, tačiau statybininkai nuolat atitraukiami prie kitų darbų dėl ko žlugdomas numatytas darbų planas.

Vistiškai nesuprantamą poziciją užėmė M. Melnikaitės vardo kolūkio pirmininkas drg. Leonovas. Ligi šiol kolūkyje nevykdoma silosavimo įrenginių statyba. Drg. Leonovas tai paaiškina tuo, kad pirmiau jam reikia pamatyti, kaip augs kukurūzai, o paskiau jau pradėti statybos darbus. Argi tokia pažiūra nesmerkia iš anksto statybos plano pražūčiai?

Daugelis kolūkių prileidžia nedovanotiną klaidą, tikėdamiesi, kad visus silosavimo įrenginius pastatys jiems valstybinės statybinės organizacijos. O juk kiekviename kolūkyje yra galimųjų žymių dalį silosavimo įrenginių pastatyti savo jėgomis, panaudojant vietines statybinės medžiagas. Tai apsieitų kolūkiams žymiai pigiau ir įgultų pilnai apsirūpinti gerais silosavimo įrenginiais. Be to, viuose kolūkiuose galima rasti betonuosius rūsius, duobes. Juos irgi jau dabar reikia pritaikyti silosui užraugti.

Jau eina rudeniop. Nebetoli laikas, kai reikės pradėti kukurūzų silosavimą. Todėl dabar nė vienos dienos negalima uždelsti silosinių įrenginių statybos. Kolūkių valdybų, statybinių organizacijų uždavinys—ryžtingai paspartinti statybos tempus, išskirti statybos darbams papildomą kiekį žmonių ir transporto, imtis visų priemonių, kad kiekviename kolūkyje silosavimo įrenginiai būtų pastatyti laiku.

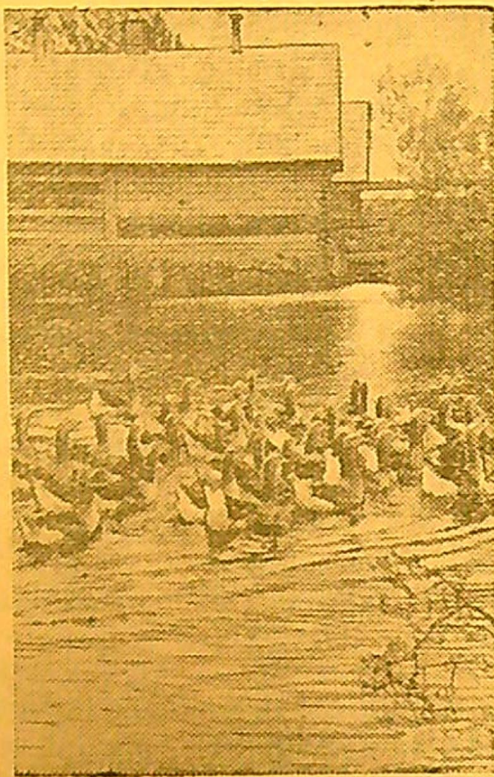
Įvykdytas penkmečio planas

KLAIPĖDA, liepos 4 d (ELTA). Klaipėdos mėsos kombinato kolektyvas pirmą kartą įvykdė penktojo penkmečio planą. Palyginti su 1950 metais, produkcijos gamyba padidėjo trigubai, darbininkų darbo našumas pakilo 2,9 karto. Iš dirbinių savikainos sumažinimo per puspenktų metų gauta 916 tūkstančių rublių viršumplaninių sankaupų.

Tas laimėjimas pasiektas plačiai mechanizavus gamybos procesus. Statinės gamamos srovine linija. Čia įrengtos labai našios lentelių drožimo ir fugavimo, dugno fugavimo ir frezavimo bei kitos staklės.

Dabar 70 procentų visų darbų atliekama mechanizmais.

TARYBŲ LIETUVOJE

Linkuvos rajono „Spartuolio“ kolūkyje didelis dėmesys skiriamas paukštininkystei. Čia pastatytos dvi tipinės paukštidės. Metai iš metų kolūkis pristato valstybei tūkstančius kiaušinių virš plano. Paukštininkė S. Bismantienė, gavusi 1954 metais iš kiekvienos 300 vištų po 148 kiaušinius, yra VŽUP dalyvė. Dabar kolūkio fermoje priskaitoma daugiau kaip 3000 paukščių, tame tarpe apie 300 žąsų.

NUOTRAUKOJE: kolūkio žąsų prūdė.
J. Baltmano nuotr. (ELTA).

Šienapiūtė ir silosavimas

Antiščio tarybiniame ūkyje prasidėjo masinė šienapiūtė ir žolių silosavimas. Per pirmąsias dienas nupiauta daugiau kaip 200 hektarų dobilai. Dobilai, nušienauti 100 hektarų plote, gerai išdžiovinę ir sukrauti į kupetas. Iš laukinių žolių užraugta 210 tonų siloso.

170 hektarų natūraliųjų pievų ir sėtinų žolių nuimta Piktupėnų tarybiniame ūkyje. Čia užraugta 400 tonų siloso. Uostadvario tarybiniame ūkyje nušienauta 185 hektarai ir užraugta 80 tonų siloso.

(ELTA).

NAUJA INŽINIERIŲ LAIDA

KAUNAS, liepos 4 d. (ELTA). Politechnikos institute įvyko iškilmingas vakaras, skirtas mokslo metų užbaigimui ir diplomų įteikimui. Institutas išleido 306 septyniolikos specialybių inžinierius. 77 diplomantams buvo įteikti diplomai su pagyrimu. Žymi dalis jaunų specialistų išvyko dirbti į broliškas respublikas.

Per penkerius savo gyvavimo metus institutas paruošė 1644 įvairių specialybių inžinierius.

Oro paradas Tušino aerodrome Maskvoje

TSRS Oro Laivyno Diena—tradicinė tarybinės liaudies šventė. Tą dieną rengiama naujųjų tėvyninės aviacijos pasiekimų apžiūra.

Šimtai tūkstančių maskviečių liepos 3-ąją, sekmadienį, užpildė mižiniško Tušino aerodromo lauko sektorius.

Šventiškai papuoštas Centrinio, V. P. Čkalovo vardo TSR Sąjungos aeroklubo pastatas. Artėja parado pradžia. Tribūnoje pasirodo draugai N. A. Bulganinas, N. S. Chruščiovas, L. M. Kaganovičius, G. M. Malenkovas, A. I. Mikojanas, M. G. Pervuchinas, M. Z. Saburovas, K. J. Vorosilovas, A. I. Kirilenko, P. K. Ponomarenko, P. N. Pospelovas, M. A. Suslovas, Tarybų Sąjungos maršalai ir Aviacijos maršalai. Žiūrovai audringais plojimais sutinka partijos ir vyriausybės vadovus.

Dalyvauja užsienio svečiai, atvykę į Oro Laivyno Dienos šventę. Oro paradas prasidėjo! Visų žvilgsniai nukreipti į dangų, kur pasirodė pirmoji lėktuvų grupė, vado vaujama lakūno Perevezencevo. Tai lėktuvai—vėliavininkai. Ant priekinės mašinos—didžiulis raudonas au-deklas. Vėliavoje V. I. Lenino ir J. V. Stalino portretai. Flagmano šonais skrenda lėktuvai neša TSRS karinių Oro Pajėgų ir Laisvanoriškos draugijos armijai, aviacijai ir laivynui remti vėliavas. Toliau skrenda dar 16 lėktuvų su sąjunginių respublikų vėliavomis.

Ovacijų banga nusirito žiūrovų eilėmis. 76 „Jak-18“ lėktuvai tūkstančio metrų aukštyje glaudžia rikiuote nubrėžia žodžius:

Š L O V Ė
T S K P

Oro arena ištuštėjo. Minutė, kita, ir štai jau joje sukasi devynios sportinės lengvų motorų mašinos. Grupinį pilotąž atlieka moterys, kurioms vadovauja Tarybų Sąjungos didvyrė Marija Čečeneva.

Po to pasirodė didelė lėktuvų grupė, kurią vedė šaltkalvis Nikolajus Golovanovas, įžymus oro pilotąž meistras.

Staiga ore visiškai nutyla. Tai pradėjo demonstruoti savo programą sklandytojai Černyševa, Jefimenko, Abramovas, Diatkovas, Afrikanovas, Slesarenko, Jesauovas ir Kačalinas.

Žiūrovų dėmesį patraukia Aleksandro Manockovo konstrukcijos sklandytuvai. Pirmas pasaulyje Manockovas pagamino skraidomąjį aparatą su plasnojančiais sparnais, kurie žymiai pagerina jo skridimo kokybę.

Tuo oro parado pirmasis skyrius baigiasi. Laisvanoriškos draugijos armijai, aviacijai ir laivynui remti sportininkai (skyriaus vadovas—Tarybų Sąjungos Didvyris gvardijos aviacijos generolas leitenantas T. F. Kucevalovas) pademonstravo didelius skraidymo, aviamodelizmo ir sklandymo laimėjimus.

Antrasis skyrius—karinis. Jam vadovauja aviacijos generolas leitenantas S. U. Rubanovas. Karinių Oro Pajėgų lakūnai pradeda demonstruoti aukštąjį pilotąž reaktyviniais lėktuvais.

Visuotinį susidomėjimą sukėlė grupinis parašiutininkų šuolis su stabilizuojančiu nusileidimu. 15 sportininkų nušoko, esant 25 sekundes uždelstam parašiuoto prasiskleidimui.

Parašiutinis sportas—stiprių ir drąsių žmonių sportas. Tarybiniais parašiutininkams priklauso 32 iš 33 pasaulinių rekordų, kuriuos yra patvirtinusi Tarptautinė aviacijos federacija.

Oro desantas užbaigė trečiąjį—paskutinį oro parado skyrių. Skyriaus vadovas—Tarybų Sąjungos Didvyris gvardijos generolas leitenantas V. F. Margelovas.

Sutartiniais plojimais buvo sutiktas ties aerodromu pasirodęs tėvyninis reaktyvinis keleivinis lėktuvas. Jį pilotavo lakūnas Alašiejėvas. Tokio tipo lėktuvas pirmą kartą dalyvavo oro parade.

Oro paradas Tušino aerodrome Maskvoje parodė išaugusią tėvyninės aviacijos galybę, įžymų meistriškumą tų, kuriems Tėvynė pavedė savo gynybą.

Iškilmingai pažymėjo TSRS Oro Laivyno Dieną Leningrade, Kijeve, Minske, Taškente, Tbilisyje, Baku, Frunzėje, Rygoje ir kituose šalies miestuose.

(TASS—ELTA).

PADIDINTI PIENO IR MĖSOS GAMYBĄ

LKP rajono komiteto II plenumas

Ivyko LKP Zarasų rajono komiteto II plenumas. Jame buvo svarstomas klausimas „Dėl gyvulininkystės išvystymo plano vykdymo eigos, jos produktyvumo kėlimo ir pašarų paruošimo rajono kolūkiuose“.

Pranešimą svarstomam klausimui padarė LKP rajono komiteto pirmasis sekretorius drg. Binkis.

Pažymėjęs išsivysčiusią mūsų šalyje visaliaudinę kovą už priešlaikinį įvykdymą TSKP CK sausio Plenumo iškeltų žemės ūkio darbuotojams uždavinių ir papasakojęs apie neseniai įvykusį Rygoje Pabaltijo žemės ūkio darbuotojų pastarimą, drg. Binkis perėjo prie gyvulininkystės išvystymo padėties rajone analizės.

Eilėje rajono kolūkių, nurodė pranešėjas, praėjusią žiemą buvo didelis gyvulių kritimas, dėl ko sumažėjo gyvulių skaičius. Planinį stambių raguočių skaičių turi vien „Lenino atminties“ kolūkis. Baigia vykdyti stambių raguočių skaičiaus didinimo planą Stalino vardo, M. Melnikaitės vardo, „Garbingo darbo“, „Raudonojo Spalio“ kolūčiai. Tačiau tokiuose kolūkiuose, kaip „Pirmūno“, Kalinino vardo, Mičlurino vardo, J. Žemaitės vardo, „Pažangos“, gyvulių skaičiaus didinimo planas įvykdytas vos 33-47 proc.

Rajono kolūčiai nepanaudoja turimų galimų gyvulių skaičių padidinti. Labai didelis karvių bergždumas, dėl ko fermos labai lėtai papildomos savos reprodukcijos sąskaita. Kolūčiai nesitima priemonių fermoms papildyti perkant ir kontraktuojant gyvulius.

Toliau pranešėjas kalbėjo apie labai žemą gyvulių produktyvumą. Per 9 mėnesius iš kiekvienos karvės primelžta vos 445 kg. Tik „Lenino atminties“ kolūkis, per 9 mėnesius primelžęs iš kiekvienos karvės po 1246 kg pieno, padidino primelžimą palyginus su praėjusiais metais. Gi tokie kolūčiai, kaip Stalino vardo „Raudonojo Spalio“, „Bolševiko“, palyginus su praėjusiais metais, sumažino pieno primelžimą 227—257 kg. Ypatingai mažas primelžimas „Tarybų Lietuvos“ kolūkyje — 312 kg, J. Žemaitės vardo kolūkyje — 293 kg, „30 metų komjaunimui“ — 203 kg. Daugumoje kolūkių taip pat žema mėsos kiekvienam 100 ha žemės naudmenų išeiga.

Visa tai yra dėl to, kad daugelis kolūkių valdybų, pirminių partinių organizacijų, MTS direkcija neatsakingai pažūrėjo į pašarų bazės sudarymą visuomeniniams gyvuliams, nesimėmė reikiamų žygių pavyzdinčiai gyvulių priežiūrai užtikrinti, geriems gyvulininkystės darbuotojams parinkti.

Pranešėjas plačiai sustojo ties uždaviniais, iškilusiais dabar rajono kolūkiams didinant gyvulininkystės produktų gamybą. Svarbiausias uždavinys — paruošti gyvuliams pakankamą kiekį pašarų.

Dabar kiekviename kolūkyje reikia užtikrinti pavyzdiną kukurūzų pasėlių priežiūrą, kad išaugintų gausų derlių šios kultūros, turinčios lemiamą reikšmę sudarant pašarų bazę. Taip pat reikia užtikrinti, kad visos pievos ir sėtos žolės būtų pilnai nušienautos ir laiku sudorotos. Vykdamas šienavimą reikia plačiai taikyti vyriausybės rekomenduotas materialinio paskatinimo priemones.

Drg. Binkis nurodė, kad būtina pasiekti smarkų pieno primelžimo padidinimą ganymo laikotarpiu. Tam reikia teisingai organizuoti gyvulių ganyką, taikyti papildomą gyvulių šėrimą.

Pranešėjas plačiai sustojo ties siloso įrenginių statybos padėtimi kolūkiuose, nurodė, kad uždavinį užtikrinti, kad kiekviename kolūkyje iki kukurūzų derliaus nuėmimo pradžios būtų pilnai paruošta reikalingas siloso įrenginių imlumas.

Visos partinės organizacijos jėgos, kalbėjo pabaigoje pranešėjas, turi būti nukreiptos į tai, kad užtikrintų smarkų gyvulininkystės produktų gamybos padidinimą, pasiektų priešlaikinį TSKP CK sausio Plenumo iškeltų uždavinių įvykdymą.

Po pranešimo išsivystė diskusijos.

Partijos rajono komiteto narys drg. Lozačenkoviene kalbėjo apie trūkumus vystant visuomeninę gyvulininkystę „Naujo gyvenimo“ kolūkyje. Gyvulių priežiūra čia nuasmeninta, karvės nepriškrutės melžėjoms, melžėjų primelžtas pienas neapskaitomas atskirai, o visas primelžtas pienas paskirstomas lygtai tarp visų melžėjų. Tai sumažina melžėjų materialinį užinteresotumą didinant pieno primelžimą. Iš čia ir rezultatai — karvių pieningumas kolūkyje labai žemas.

Apie tai, kas daroma gyvulių produktyvumui kelti, papasakojo M. Melnikaitės vardo kolūčio pirmininkas drg. Leonovas.

Kolūkis pasėjo šiemet žaliajam konvejeriui 21 ha mišinio, 17 ha liucernos, 6 hektarais padidinti pašarinių šakniavaisių pasėliai. Šiuo metu pieno primelžimas nuolat didėja. Kolūkis kasdien primelžia iš kiekvienos karvės vidutiniškai po 8—9 litrus pieno.

Drg. Leonovas pripažino, kad kolūčio valdyba nesimėmė reikiamų priemonių kukurūzų sėjos plano įvykdymui užtikrinti, dėl ko šios kultūros sėjos planas įvykdytas vos 45,4 proc. Bet, kaip nurodė drg. Leonovas, dabar priimamos visos kukurūzų pasėlių priežiūros priemonės, kad pasėtame plote būtų išaugintas gausus derlius.

—Visuomeninės gyvulininkystės produktyvumo kėlimas priklauso nuo pašarų gausumo sudarymo, — kalbėjo MTS direktorius drg. Kandaurovas. — Turime visus galimus aprūpinti gyvulius pakankamu pašaro kiekiu. Tačiau šie galumai toli gražu ne visur išnaudojami. Jis pažymėjo trūkumus organi-

zuojant gyvulių ganyką „Raudonojo Spalio“ kolūkyje. Kolūčio karvės ganosi blogose, mažai produktyviose ganyklose, kai tuo tarpu kolūkiečių gyvuliai ganosi dobiluose. Iš čia ir gyvulių produktyvumo skirtingumas.

Drg. Kandaurovas nurodė, kad uždavinį imtis visų priemonių, kad laiku ir pilnai būtų nušienautos visos pievos, kad visuomeniniams gyvuliams būtų paruošta daugiau pašaro.

Rajono komiteto narys drg. Kazanovas griežtai kritikavo „Raudonojo Spalio“ kolūčio vadovus. Kolūkyje yra 120 karvių, o primelžiama iš jų per dieną vos 320 litrų pieno. Pusė karvių pasiliko bergždžios. Visa kaltė dėl tokios padėties, nurodė drg. Kazanovas, tenka kolūčio pirmininkui drg. Kudobai, kuris nesirūpina gyvulininkyste, o ir bendrai kolūčio reikalai jam mažai rūpi. Gyvena jis mieste, o kolūkyje jis kaip svečias. Todėl ir rezultatai tokie liūdni.

Drg. Grigorjevas, „Lenino atminties“ kolūčio pirmininkas, papasakojo apie tai, kad kolūkyje sparčiai didėja pieno primelžimas. Per 9 mėnesius iš kiekvienos karvės jau primelžta po 1246 kg pieno. Ligi ūkinį metų pabaigos iš kiekvienos karvės bus primelžta nemažiau kaip po 2000 litrų pieno. Tai pasiekiama dėka to, kad visuomeniniai gyvuliai aprūpinti geromis patalpomis, žiemos metu jis gaudavo kukurūzų siloso, o dabar, vasaros metu, tinkamai organizuotas ganymas.

Drg. Grigorjevas nurodė, kad didelė kaltė už eilėje kolūkių prileistą gyvulių kritimą tenka rajono organizacijų vadovams.

Rajono komiteto biuras nesimėmė priemonių kolūkių kadrui sustiprinti. „Bolševiko“ kolūkyje pirmininku paskyrė Rožkovą, nors iš anksto žinojo, kad jis šiam darbui netinka. Zootechninis personalas teikia kolūkiams labai mažą pagalbą. Vyresnysis MTS zootechnikas nė karto nesurinko kolūkių gyvulininkystės darbuotojų, nepadėjo jiems paruošti priemonės gyvulių produktyvumui padidinti.

Partijos rajono komiteto narys, „Garbingo darbo“ kolūčio II laukininkystės brigados brigadininkas drg. Zavackas papasakojo apie tai, kaip jo vadovaujama brigada kovoja už aukštą kukurūzų derlių. Brigadoje pasėta 13 ha kukurūzų. Pasėliai suakėti, o dabar vykdomas ravėjimas ir kultivacija.

Drg. Zavackas užtikrino plenumo dalyvius, kad jo vadovaujamos brigados nariai imsis visų priemonių aukštam kukurūzų derliui išauginti, per 10—13 dienų atliks šienavimą.

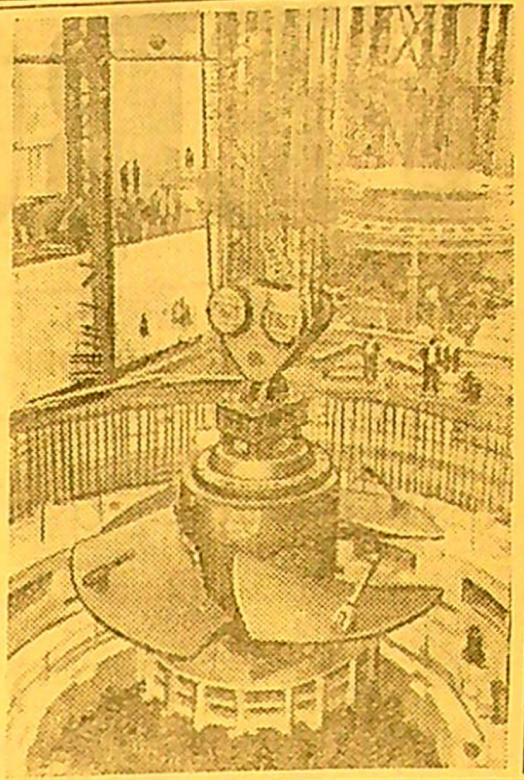
Plenume taip pat pasisakė drg. drg. Giedraitis, Razdobudkinas, Rudaševskis, Bukatij.

Svarstomuoju klausimu priimtas platus nutarimas.

KACHOVKA. Prasidėjo sprendžiamas kovos etapas už paleidimą šiais metais keturių Kachovkos hidromazgo agregatų. Pilnu tempu vyksta turbinų montavimas.

Nuotraukoje: darbo rato nuleidimas į turbino kraterį.

J. Lichutos nuotr. (TASS).

Suvedė sėjos rezultatus

Neseniai „Garbingo darbo“ kolūkyje įvyko visuotinis kolūkiečių susirinkimas, skirtas sėjos rezultatams suvesti.

Kolūkis sėjos planą viršijo. Pasėta virš plano 13 ha vasarinių kviečių, 8 ha linų.

—Sėją sugebėjome sėkmingai įvykdyti, pirmiausia, pasiaukojamo kolūkiečių darbo dėka, — pareiškė kolūčio pirmininkas drg. Muravskis. — Pirmos brigados kolūkiečiai S. Kiškelis, F. Izotovas, B. Šumanas, M. Dunalskaitė, trečios — V. Tvardauskaitė, K. Grigorjeva, V. Radvanskas, V. Ziegis, antros — V. Čaževskis, A. Malkevičius, O. Malkevičiūtė, ketvirtos — M. Čaplinskis, B. Mačkėnaitė,

S. Narukaitė kasdien rodė pasiaukojamo darbo pavyzdžius. Tokie žmonės padės kolūkiui ir išauginti aukštą derlių, įvykdyti keliamus uždavinius.

Trečiosios laukininkystės brigados brigadininkas drg. Radevičius, padėkojęs brigados kolūkiečiams už šaunumą darbe, priminė, kad negalima dabar ramiam pasilikti nė minutės. Reikia kuo greičiau pradėti šienavimą ir pasirengimą derliaus nuėmimui.

Po susirinkimo kolūkiečiai žiūrėjo kino filmą „Nykštukas“.

Z. Černiauskaitė

Žvejų darbo laimėjimai

Liepos 21-ąją — Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 15 metų sukaktį — rajono žvejai rengiasi sutikti naujais darbo laimėjimais. Sėkmingai vyksta žvejyba „Tarybų Lietuvos“ kolūčio žvejų brigadoje. Brigadininko A. Riba kovo vadovaujami, II žvejų brigados nariai Sergiejevas, Kuzma ir Biveinis II ketvirčio žuvies sugavimo planą įvykdė 200,2 procento. Sėkmingai žvejoja ir šio kolūčio

I žvejų brigados nariai (brigadininkas drg. Gubanovas). Jie 46 proc. viršijo II ketvirčio žvejybos planą.

Žuvies sugavimo II ketvirčio planą viršijo ir M. Melnikaitės vardo, „Pažangos“ kolūkių žvejai.

Per paskutinįjį dešimtadienį į Zarasų žuvų įmonę pristatyta 18 tonų geros rūšies žuvies.

I. Traškinas

žuvies įmonės direktorius

SALOMĖJA NĖRIS

(Minint 10-ąsias poetės mirties metines)

Liepos 7 d. sukanka 10 metų nuo įžymiosios lietuvių tarybinės poetės Salomėjos Nėries mirties. Savo kūryba, visišku atsidavimu liaudžiai poetė nusipelnė nemirtingą garbę. Jos kūryba plačiai žinoma ir už mūsų respublikos ribų.

Gimė Salomėja Nėris 1904 metais buvusioje Vilkaviškio apskrityje, Alvioto valsčiuje, Kiršių kaime, valstiečio Bačinsko šeimoje. Dar vaikystėje poetė matė darbo žmonių vargą, jų sunkų gyvenimą. Ir jau pirmuosiuose savo eilėraščiuose, parašytuose dar gimnazijoje, ji supranta, jog žemė priklauso tiems, kurie ją dirba. 1927 metais, būdama Kauno universiteto studente, Salomėja Nėris išleidžia pirmąjį eilėraščių rinkinį „Anksti rytą“. Talentingi poetės posmai atkreipė visuomenės dėmesį.

Didelį poveikį tolesniam poetės brendimui padarė Lietuvos Komunistų partija, šau-

kusi mases į kovą prieš išnaudotojus. Poetė nusprendė savo kūrybą skirti kovai už šviesesnę darbo žmonių ateitį. 1931 metais „Trečio Fronto“ žurnale išspausdinamas S. Nėries asmeninis pareiškimas, kuriame ji išdėsto savo pažiūras į literatūrą ir jos vietą gyvenime. „Nuo šio laiko aš sąmoningai stoju prieš darbininkų klasės išnaudotojus ir savo darbą stengsiuos sujungti su išnaudojamųjų masių veikimu, kad mano atleities poezija būtų jų kovos įrankis ir reikštų jų norus ir kovos tikslus“, — rašo ji.

Reakcija bandė pasukti poetę į jos pasirinkto revoliucinio kelio, Salomėja Nėris liko ištikima savo ištikinimams ir juo toliau augo ir brendė poetės talentas, turėjo jos poezijos turinys, ji žingsnis po žingsnio savo kūryba artėjo prie liaudies. Be pirmojo eilėraščių rinkinio, S. Nėris iki 1940 metų

Žalingos nuotaikos

Nenoromis Čapajevų vardo kolūkio vadovai sėjo kukurūzus. Kokių tik priežasčių jie nesugalvodavo, kad pateiktų kukurūzų sėjos plano sužlugdymą: žemės kukurūzams jie nesurasdavo, ir darbo jėgos jiems trūko.

Gi iš tikrųjų priežastis buvo viena: kolūkio vadovai, patys neįvertindami kukurūzų, pasidavė atsilikusių kolūkiečių nuotaikoms ir nutarė nesėti kukurūzų. Tik tuo galima paaiškinti faktą, kad iš 106 ha kukurūzų, kuriuos kolūkis turėjo pasėti pagal planą, pasėta tik 25 ha.

Bet ir tas nedidelis plotas kukurūzų buvo pasėtas, matyti, tik dėl to, kad galima būtų paskui pasakyti: štai, matote, neauga pas mus kukurūzai. Taip dabar ir kalba kolūkio vadovai.

— Teisingai ir pastelgėme, kad pasėjome kukurūzus nedideliame plote, — pareiškia kolūkio agronomas drg. Vaitonis. — Štai 8 ha plote jie visai nesudygo. Sunku tikėti ko nors ir iš kitų pasėlių. Išlenda iš žemės, tuoj jų lapai pagelsta...

Bet kodėl gi tokia padėtis kaip tik Čapajevų vardo kolūkyje, kodėl kituose kolūkiuose kukurūzai gerai auga? O tai todėl, kad iš pirmų sėjos dienų kukurūzus smerkė pražūčiai: sėjo juos į blogai paruoštą ir patreštą dirvą, pažeidžiant agrotechnikos reikalavimus.

Kodėl 8 ha plote kukurūzai

visai išnyko? O todėl, kad laiku nebuvo praveistas pasėlių akėjimas. Dėl susidariusios dirvoje kietos plutos kukurūzų daigai negalėjo prasikalti į paviršių, išgulėjo apie mėnesį laiko žemėje, supuvo. Neskirama dėmesio ir likusių kukurūzų pasėlių priežiūrai. Pavyzdžiui galima paimti III-čią laukininkystės brigadą, kuriai vadovauja brigadininkas drg. Vėžukas. Pasėta šioje brigadoje vos 3 ha kukurūzų, bet ir tas mažas pasėlių plotas visiškai neprižiūrimas. Pasėliai stovi apžėlę piktžolėmis. Apie pasėlių ravėjimą, kultivaciją, papildomą tręšimą, augalų praretinimą ir negalvojama.

— Prižiūrėk ar ne, naudos iš kukurūzų gausi, kaip iš ožio, — atsako kukurūzų auginimo grandies grandininkas drg. Sinkevičius. — Kartą atlikome akėjimą ir užteks.

Pilnai sutinka su drg. Sinkevičiumi ir pats brigadininkas drg. Vėžukas. Reikia pasakyti, kad tokios nuotaikos iki šiol nesulaukia reikiamo atkirčio ir iš kolūkio pirminko drg. Bogomolnikovo pusės.

Kukurūzų neįvertinimas daro didelę žalą kolūkiui. Kolūkio valdybai reikėtų tai suprasti ir imtis priemonių, kad užtikrintų aukšto kukurūzų derliaus gavimą. O tai galima pasiekti tik užtikrinus nuolatinę ir kruopščią kukurūzų priežiūrą.

G. Narutis

PIRMIEJI HEKTARAI

Šienapiūtė prasidėjo „Naujo gyvenimo“ kolūkyje. III, IV, V laukininkystės brigadų kolūkiečiai, vadovaujami brigadininkų drg. drg. Raginsko, Sakalausko ir Muravskio, pirmieji išėjo į lankas. Per

pirmąją dieną buvo nušienauta daugiau kaip 6 ha pievų.

Šienapiūtę pradėjo ir kitos laukininkystės brigados.

S. Žilėnas

kolūkio agronomas

Kaip užtikrinti normalų kukurūzų vystymąsi

Didelė dalis kukurūzams skirtų laukų praėjusį rudenį liko nesuarta. Po dažno lietaus sunkios dirvos labai suplūktos, neteko savo struktūringumo. Susidariusi pasėliuose stora dirvos plutelė apsunkina kukurūzų sudygimą; be to, dėl jos smarkiai sumažėja drėgmės atsargos dirvoje, o tai, savo ruožtu, stabdo augalų vystymąsi. Ką gi reikia padaryti žalingai plutelės įtakai pašalinti?

Tikėtis, kad tai bus pasiekta vien akėjimu, negalima, nes akėčios laužys plutelę dideliais gabalais ir tuo būdu gali sužaloti ir kukurūzų daigus. Norint to išvengti, reikia iš pradžių paleisti volelį; jis susmulkins žemės grumusčius ir sutrupins plutelę. Po to pasėliai apakėjami lengvomis akėčiomis.

Visų geriausia suvaluoti lauką sunkiais žiediniais voleliais. Turint tik medinius lengvus volelius, ant jų uždėdami akmenys. Reikalui esant, volai paleidžiami 2—3 kartus, kiekvieną kartą ir akėjant.

Pasėlius geriausia voluoti rytą, kadangi žemės grumstai per naktį prisigeria daug drėgmės ir darosi minkštesni.

Reikia suprasti, kad kaip tik volavimu, paskui akėjant, dabar pirmiausia sudaromos palankios sąlygos kukurūzams augti. Plutelė, lygiai kaip ir piktžolės, yra piktčiausias šios kultūros priešas. Ši kultūra reiki dirvos sąlygoms, tame tarpe ir drėgmei, ypač pirmuoju vystymosi laikotarpiu. Kadangi kukurūzai buvo pavėluotai pasėti, juos dabar reikia ypač rūpestingai ir teisingai prižiūrėti. Ten, kur nepakankamai vertinama priežiūros reikšmė, kukurūzus galima pražudyti. Jų pasėlių akėjimo ir volavimo negalima atidėti nė vienai valandai.

Daugelyje kolūkių kukurūzus teko sėti nepakankamai įšilusioje dirvoje, ir daigai ilgai nepasirodė. Per tą laiką atsirado daug piktžolių. Dėl dažnų lietu jų negalima buvo iš karto sunaikinti akėjant. Dėl to piktžolės išaugo lygiai su kukurūzais ir net stelbia juos. Daugeliu atveju kukurūzų lizdų nematyti, ir dėl to pūrenti tarpueilius plėnetais dažnai beveik neįmanoma. Bet atidėti kovos su piktžolėmis, žinoma, negalima, nes per kelias dienas jos dar labiau išaugo ir pradės stelbti kukurūzus, alinti ir džiovinti dirvą, o tai labai neigiamai atsilieps derlingumui, ypač burbuolių derliui.

Kaip reikia dabartinėmis sąlygomis organizuoti kovą su piktžolėmis kukurūzų pasėliuose?

Volavimu ir akėjimu su naikinus plutelę, reikia pradėti rankomis apravėti kukurūzų lizdus. Jeigu daigai pasirodė ne kiekviename lizde, visvien reikia apravėti tuos lizdus, kur jų yra. Vėliau būtina atidžiai apžiūrėti pasėlius ir išpūrenti dirvą, sunaikinti piktžoles ir tuose lizduose, kuriuose kukurūzai vėliau sudygo. Po akėjimo lizdai labiau išryškės tamsiame dirvos fone ir tada galima bus pradėti įdirbti tarpueilius traktoriais arba arkliniais kultivatoriais dviem kryptimis.

Po kultivavimo vėl reikia ravėti rankomis. Čia pirmiausia reikia aptvarkyti kukurūzus, jeigu jie apžėrti žemėmis, ir pašalinti tas piktžoles, kurios liko nepaliestos.

Daugelyje sklypų kukurūzai dabar atrodo nusilpę. Gausūs lietūs žymia dalimi išplėvė iš dirvos lengvai tirpstančias azotines medžiagas, kurios tiek reikalingos augalams vystytis. Todėl kukurūzus pirmiausia tenka papildomai patrešti azotinėmis trąšomis: salietra, amonio sulfatu, paukščių mėšlu, srutomis ir kt. Salietros duodama 1—2 centneriai, o amonio sulfato — po 1,5—3 centnerius. Trąšas reikia išbarstyti arba įterpti į lizdus prieš voluojant laukus arba prieš pūrenant tarpueilius. Kad jos stipriau veiktų, reikia jas gerai susmulkinti. Šios trąšos yra labai rūgščios,

todėl naudinga sumaišyti jas perpus su fosforitmilčiais, o dar geriau — perpus su puvenomis arba durpėmis ir kalkingomis trąšomis. Kiekvienam centneriui azotinių trąšų imama apie centnerį kalkinių medžiagų, kurias galima pakeisti medžių pelenais. Paukščių mėšlo duodama hektarui po 5—6 centnerius, sumaišius su puvenomis arba durpėmis. Srutos praskiedžiamos vandeniui arba sumaišomos su durpėmis ir fosforitmilčiais.

Prieš antrąjį tarpueilių įdirbimą taip pat labai naudinga pasėlius papildomai patrešti. Jeigu kukurūzai silpnai auga, tai azotinių trąšų šituo atveju duodama tiek, kiek ir pirmąjį kartą. Bet prie jų reikia pridėti superfosfato 2—3 centnerius hektarui ir kalio druskos 1—1,5 centnerio. Kai primaišomi fosforitmilčiai, superfosfato dozė galima dvigubai sumažinti. Kukurūzams vešliai augant, duodamos tik fosforinės ir kalinės trąšos. Jas reikia sumaišyti su puvenomis ir fosforitmilčiais.

Kai augalai išleidžia 3—4 lapelius, juos reikia išretinti, paliekant kiekviename lizde po du augalus. Dažnai pastatiko, kad kai kuriuose lizduose nėra nė vieno augalo. Tokiu atveju iš lizdų, kuriuose yra atliekamų daigų, jie peiliu išpiaunami kartu su žeme ir persodinami į tuščius lizdus. Persodintus daigus reikia palieti vandeniu. Persodinimą geriausiai atlikti po lietaus.

Kaip yra žinoma, kovarniai išlesinėja jaunus kukurūzų daigus. Tačiau daugelyje kolūkių neorganizuota pasėlių apsauga nuo kovarnių, ir paukščiai jau padarė nemažą žalą. Į šį reikalą atkreiptinas kuo rimčiausias dėmesys.

Jeigu kukurūzų pasėliai dėl kokios nors priežasties žuvo, juos reikia pasėti antrą kartą. Sėkla tada išmirkoma. Tokuose sklypuose dar galima išauginti gerą žaliosios masės derlių.

Kukurūzų vystymuisi svarbiausia yra užtikrinti, kad tarpueiliai visą laiką būtų purūs ir nepiktžolėti, kad kukurūzams netrūktų drėgmės ir maistingų medžiagų.

J. Kriščiūnas

Lietuvos TSR Mokslų akademijos tikrasis narys

Piovėjai išėjo į lankas

„Bolševiko“ kolūkio V laukininkystės brigados kolūkiečiai, vadovaujami brigadininko drg. Šakalio, pradėjo šienapiūtę. Šienavimo darbuose pasižymi brigados nariai J. Ragauskas, A. Rimša, J. Tabulevičius, kurie per dieną nupiauna po 0,60 ha

pievos, viršydami išdirbio normas.

Penktosios laukininkystės brigados šienplovų pavyzdžiu pasekė ir IV laukininkystės brigada. Abiejose brigadose jau nušienauta apie 10 ha pievų.

E. Lozaitė

išleidžia dar kitus tris rinkinius: — „Pėdos smėlyje“, „Per lūžtantį ledą“, „Diemedžiui žydėsiu“. Vsi šie rinkiniai rodo augantį poetės talentą, jos revoliucinį sąmoningumą.

Tačiau pačius gražiausius vaisius poetės talentas davė 1940 metais, atkūrus tarybų valdžią Lietuvoje. Šiuo laikotarpiu ji sukūrė „Poemą apie Staliną“, poemą „Bolševiko kelias“, poemos „Keturi“ fragmentus ir daug lyrinų eilėraščių. S. Nėris įjungia į aktyvią visuomeninę veiklą. Ji išrenkama deputatu į TSRS Aukščiausiąją Tarybą. Naują savo kūrinį „Poemą apie Staliną“ ji skaito Kremliuje, TSRS Aukščiausiosios Tarybos sesijoje, primant Lietuvą į tarybinių tautų šeimą.

Vaisingą S. Nėries, kaip ir visų tarybinių žmonių, darbą nutraukė klastingas fašistinių grobiukų užpuolimas. Tarybinės šalies darbo žmonės su ginklu rankoje stojo ginti savo žemės, savo iškovojimų. S. Nėris kartu su kitais lietuvių tarybiniais rašytojais evakuavosi į šalies gilumą ir visą savo kūrybinę jėgą pa-

skyrė kovai su priešu. Savo eilėraščius ji spausdina „Tiesoje“, „Tėvynė šaukia“, pažangioje Amerikos lietuvių spaudoje, skaito per radiją. Rūsčiais karo metais poetė buvo kartu su savo liaudimi. Kovingas poetės žodis lydėjo į mūšius lietuviškojo junginio karius, jos balso klausėsi laikinai okupuotos Lietuvos gyventojai.

Savo kūryboje S. Nėris smerkia nuožmų ir žiaurų priešą — fašistinius okupantus, buržuazinius nacionalistus, kurie žudė tarybinius žmones, plėšė jų turtą. Neapykanta priešams persunktos poemos „Mama, kur tu?“, daugelio eilėraščių eilutės. Karo metais poetė parašo poemą apie narsiąją lietuvių tautos dukrą, Tarybų Sąjungos Didvyrę Marytę Melnikaitę.

Karo metais dalis parašytų S. Nėries eilėraščių išleisti rinkinyje „Dainuok, širdie, gyvenimą“ ir rusų kalba išleistoje knygoje „Pro kulkų švilpesi“.

Tarybinė Armija triuškinė priešą. Vis toliau į vakarus žygiavo tarybiniai kariai. Šiame žygyje karius lydėjo

talentingai parašytas poetės eilėraščių „Sesuo žydrioji Vilija“.

1945 metais S. Nėris išleidžia paskutinį savo rinkinį „Lakštingala negali nečiulbėti“.

Poetei neteko pasigėrėti taikiu tarybinių žmonių darbu. Sunki liga prikaustė ją prie patalo. 1945 metų liepos 7 d. S. Nėris mirė. Ji palaidota Kaune, istorinio-karinio muziejaus sodelyje.

Už didelius nuopelnus lietuvių tarybinės literatūros srityje Salomėja Nėris už rinkinį „Mano kraštas“ 1947 m., po poetės mirties, buvo suteikta Stalininė premija.

Visą savo gyvenimą, jėgas, talentą S. Nėris paskyrė liaudžiai. Ji kartu su savo liaudimi išgyveno visus vargus, padėjo jai kovoti už savo išsilaisvinimą iš buržuazijos jungo. Jos posmai žadino į naują gyvenimą, į taikų darbą.

Lietuvių tauta niekad neužmirš savo talentingosios poetės. Jos vardas, jos nuostabi poezija amžinai bus gyva laudyje.

V. Petkevičienė

Agronomo patarimai

Išskirkime sėklai didesnius daugiamečių žolių plotus

Siekiant pakelti laukų derlingumą ir sudaryti tvirtą stambių pašarų bazę svarbu išplėsti dobilų bei kitų daugiamečių žolių pasėlius. Pernai dauguma kolūkių žolių pasėjo dvigubai daugiau, negu užpernai. Tokiu būdu padarytas pirmas žingsnis plečiant žolių pasėlius.

Pasėti dobilai ir kitos daugiamečės žolės šiemet peržiemojo gerai. Daugelyje kolūkių žolių pasėliai pavasarį buvo papildomai patręšti ir auga patenkinamai. Tai duoda galimybę panaudoti didesnius žolių pasėlių plotus sėklų gamybai.

Kolūkis turi išskirti daugiamečių žolių sėklinius sklypus anksti ir tokiuose plotuose, kad sėklų derliaus užtektų ateinančių metų sėjai ir sėklų pardavimo planui įvykdyti, o be to, kad kiekvienam kolūkyje būtų sudaryti daugiamečių žolių sėklų draudimo fondai nemažesni, kaip 50 procentų metinės žolių sėklų reikmės. Tvirtų sėklų draudimo fondų sudarymas šiemet ypatingai svarbu, nes daugelyje kolūkių šį pavasarį žolių pasėta palyginti nedaug ir dėl to ateinančiais metais gali būti sunku apsirūpinti žolių sėkla.

Jei kuruose kolūkiuose iki šiol daugiamečių žolių sėkliniai sklypai dar neišskirti, reikia nedelsiant tai padaryti parenkant vienodesnius ir švaresnius nuo piktžolių pasėlius.

Atskirų žolių sėklinių sklypų dydis apskaičiuojamas atsižvelgiant į tai, kiek bus reikalinga daugiamečių žolių sėklų kitais metais pasėti lauko bei pašarinėse sėjomainose, kiek jų reikės pievų ir ganyklų sukurstinimui ir kiek pagal sutartį su paruošų punktu numatoma paroduoti.

Išskirtų sėklinių sklypų ribos lauke atžymimos ir surašomas jų išskyrimo aktas. Pagal aktą sėkliniai sklypai perduodami laukininkystės brigadininkų atsakomybėn.

Vidutinėse ir sunkesnėse žemėse daugiausia reikalinga turėti raudonųjų dobilų sėklas, jų tenka palikti didžiausius sėklinius sklypus. Iki šiol kolūkiuose buvo įsigalėjęs paprotys palikti sėklai ankstyvųjų (dvižolių) dobilų antrą žolę, o pirmą žolę panaudoti pašarui. Tačiau pernykščių ir ankstyvesnių liepingų metų patyrimas parodė, kad išskirdami sėklai antrą žolę, galim likti visai be do-

bilų sėklos. Eilėje ūkių dobilų sėklos kaip tik todėl trūksta, kad dobilai buvo paliekami sėklai iš antros žolės, o pirmoji žolė nupiaunama pervėlai (pilname žydėjime). Kai kas tvirtina, kad dobilai iš pirmos žolės duoda žymiai mažesnius sėklų derlius, negu iš antros. Toks tvirtinimas nėra teisingas.

Siekiant greičiau pakelti dobilų sėklų gamybą, didesnį dėmesį reikia skirti vėlyviesiems (vienžoliams) dobilams. Jie yra atsparesni nepalankioms augimo sąlygoms ir duoda didesnius sėklų derlius, negu ankstyvieji dobilai. Vėlyvųjų raudonųjų dobilų reikia išskirti sėklai galimai didesnius plotus.

Skaudvilės, Tauragės, Sėdos, Salantų ir eilėje kitų Žemaitijos rajonų vietoje raudonųjų dobilų nemažai sėjama gargždenio. Tai labai vertinga ankštinė žolė, geriau pakenčianti rūgščias dirvas, negu raudoni dobilai. Reikia visais būdais vystyti gargždenio sėklininkystę ir artimiausiais metais žymiai išplėsti šios vertingos daugiamečės žolės pasėlius kolūkiuose.

Pietiniuose lengvų žemių rajonuose pagrindinė ankštinė žolė nuo seno yra perluotis. Šiemet reikia išskirti sėklai galimai didesnius perluočio pasėlių plotus ir artimiausiu laiku išplėsti šios vertingos daugiamečės žolės auginimą visuose smėlio žemių rajonuose.

Pagrindinė varpinė daugiamečė žolė yra motiejukai. Jų sėklų gamyba nesunki. Sėklai paprastai paliekami antrųjų naudojimo metų dobilų-motiejukų mišiniais, kuriuose vyrauja motiejukai.

Siekiant pagreitinti pievų ir ganyklų sukurstinimą, ypatingą dėmesį reikia skirti rausvųjų ir baltųjų dobilų, tikrojo eraičino, pievinės miglės, daugiamečės svidrės, šunažolės ir kitų pievinių-ganyklinių žolių sėklininkystei. Pereitais ir ankstyvesniais metais nemaža kolūkių užsėjo šių žolių didesnius ar mažesnius sėklinius sklypus. Laukininkystės brigadininkų ir kolūkiuose dirbančių žemės ūkio specialistų uždavinys visus pievinių-ganyklinių žolių pasėlius palikti nuolatinėn priežiūron ir globon, užtikrinant jų išsugojimą sėklai ir ankštų sėklos derlių išauginimą.

Agr. B. Kriukelis

Vakaras kolūkiečiams

Pjesę „Gimimo diena“ praeitą sekmadienį kolūkiečiams suvaidino P. Cvirkos vardo kolūkio saviveiklinin-

kai. Žiūrovai šiltai sutiko saviveiklininkų pasirodymą.

A. Vaitiekūnas

Grūdų paruošų sąskaiton pristato gyvulininkystės produktus

Priešakiniai rajono kolūkiai, įvykdę valstybinę pieno ir mėsos prievolę, pradėjo pristatyti valstybei gyvulininkystės produktus privalomųjų grūdų pristatymų bei natūralinio atlyginimo už MTS darbą sąskaiton.

Stalino vardo kolūkis jau pristatė 5 tonas pieno. Tas kiekis pieno užskaitytas jam už 7,5 tonos pašarinių grūdų. „Garbingo darbo“ kolūkis pristatė 1072 kg mėsos, už ką jam užskaityta 7504 kg pašarinių grūdų, 5128 kg pašarinių grūdų užskaityta „Lenino atminties“ kolūkiui, pristatiusiam valstybei 640 kg mėsos.

(„Pergalės“ inf.)

Šefai iš sostinės kolūkyje

Didelę paramą Zarasų MTS gauna iš savo šefo—Vilniaus plataus vartojimo elektros reikmenų gamyklos kolektyvo. Dar metų pradžioje mūsų mechanizatorių įmonės komjaunuoliai atsiuntė tūkstančius atsarginių dalių: veržlių, štučerių, varžtų, tepalinių ir kitų detalių.

Praėjusį šeštadienį šefai atsilankė į Zarasų MTS, o sekmadienį jų meno saviveiklos grupė suruošė idomą koncertą „Pirmūno“ kolūkio klubo scenoje. Šefai-saviveiklininkai parodė gausiai susirinkusiems kolūkiečiams daug ir įvairių liaudies šokių, dainų, komiško dialogų ir kitų numerių.

A. Sinicaitė

Šaudymo varžybos

Praeitą sekmadienį įvyko šaudymo varžybos tarp miesto LDAALR pirminių organizacijų.

Pirmąją vietą iškovojo rajoninės ligoninės šauliai.

Individualiai gerus rodiklius parodė drg. drg. Ovčinikovas, surinkęs 86 taškus, Stepanavičius, Pučinskaitė, Rožkova.

A. Rulys

Iš nepaskelbtų laiškų „Pergalei“

„Pergalės“ redakcija gavo iš savo skaitytojo laišką, kuriame buvo pažymima, kad P. Cvirkos vardo kolūkio bibliotekoje sunku skaitytojams pakeisti knygas. Bibliotekos vedėjas drg. Vlasiukas retai joje tebūna, o išeidamas į kolūkį, nepraneša, kada bus. Redakcija persiuntė laišką rajono kultūros skyriui iširti ir priimti priemonėms.

RVK kultūros skyrius pranešė redakcijai, kad bibliotekos vedėjui drg. Vlasiukui duotas nurodymas keisti knygas kasdien nuo 17 ligi 21 valandos.

Daugiau dėmesio kelių remontui

Gerai keliai turi labai svarbią reikšmę. Jie padeda pailginti transporto priemonių tarnybos laiką, paspartina patį susisiekimą. Todėl būtina, kad keliai būtų reguliariai taisomi, tvarkomos pakelės.

Kolūkiai dabar turi galimybės gerai prižiūrėti jiems pavestus kelius. Tam tikslui yra išskirtos nuolatinės brigados. Gerai padirbėjo „Pažangos“, Čapajevų vardo, „Pirmūno“ ir Marytės Melnikaitės vardo kolūkių brigados. Jos gerai atremontavo po žiemos išduobėtą kelią, sutvarkė pakelės.

Vis dėlto visa eilė kolūkių dar neįvertina kelių taisymo svarbos. Neretai skundžiasi nepravažiuojamu keliu „Lenino atminties“ kolūkio pirmininkas drg. Grigorjevas. Tačiau ką gi daro pats kolūkis? Nei pernai, nei šiemet „Lenino atminties“ kolūkis jam paskirto kelio ruožo netaisė. Neišskyrė nuolatinių žmonių kelių remontui P. Cvirkos

vardo (pirmininkas drg. Novodvorskas), Mičiurino vardo (pirmininkas drg. Misiūnas), Stalino vardo (pirmininkas drg. Kazanovas) kolūkiai. O juk patys šie kolūkiai turi savo automašinas ir yra suinteresuoti jų tarnybos laiko prailginimu.

Rajono vykdomojo komiteto sprendimu nuo š.m. liepos mėnesio pirmos dienos ligi rugpjūčio pirmos dienos vykdomas kelių taisymo mėnuo.

Kolūkių valdybos privalo pasirūpinti, kad per šį mėnesį paskirtieji kelio ruožai būtų pilnai sutvarkyti, atremontuoti. Būtina šiam darbui išskirti nuolatinius žmones, kontroliuoti jų darbą.

Aktyviai turi dalyvauti pravedant kelių taisymo mėnesį apylinkių Tarybos. Jų pareiga—užtikrinti, kad kiekvienas kolūkis įvykdytų skirtą jam kelio taisymo planą.

P. Grigorjevas

RVK kelių skyriaus vedėjas

KONSULTACIJA

Asmens draudimas

Mūsų šalyje daug daroma darbo žmonių gerovei pakelti, jų poreikiams patenkinti.

TSRS Konstitucija užtikrina teisę į materialinį aprūpinimą senatvėje ir darbingumo netekimo atveju. Viena papildomų priemonių šiuo atveju yra asmens draudimas. Asmens draudimo pagalba kiekvienas pilietis gali užtikrinti sau nedarbingumo atveju papildomas pajamas, o mirties atveju — aprūpinimą šeimai.

TSR Sąjungoje yra kelios asmens draudimo rūšys. Kiekvienas gali pasirinkti tą draudimo rūšį, kuri jam atrodo patogiausia.

Yra asmens draudimo rūšys, kai draudimo suma išmokama ne vien mirties ar darbingumo netekimo atveju, o ir pasibaigus draudimo terminui. Pagal mišrųjį ir mišrųjį suprastintą draudimą apdraustasis, išgyvenęs ligi sutartyje numatyto laiko, gauna visą draudimo sumą,

nepriklausomai nuo išmokėjimo už darbingumo netekimą.

Draudimo terminas įvairus. Mišriuoju draudimu galima apsidrausti 10, 15 ir 20 metų arba ligi sulaukiant 50, 55, 60 ir 75 metų amžiaus.

Apdraustojo mokamų įnašų dydis priklauso nuo amžiaus ir sutarties termino. Kuo jaunesnis apsidraudžia, tuo įnašas būna mažesnis. Bendrai paėmus, įnašų suma yra mažesnė, negu išmokamoji draudimo suma. Jeigu apdraustasis sumoka draudimą per trumpesnį laiką arba iš karto, tai bendra įnašų suma žymiai sumažėja, nes nuo įmokėtų įnašų per metus priauga 15 procentų.

Asmens draudimas mūsų šalyje labai populiarus. Jis apima milijonus darbo žmonių. Kasmet šiam tikslui išmokamos dešimtys milijonų rublių.

A. Barisevičius
Valstybinio draudimo
vyr. inspektorius

Redaktorius L. RUDASEVSKIS

„BOLŠEVIKO“ ARTELĖS ODOS APDIRBIMO DIRBTUVĖ
P R I I M A

iš kolūkių, kolūkiečių, darbininkų, tarnautojų ir kitų piliečių visas odos ir žaliavos rūšis perdirbimui

į odos prekes,

žaliavinę odą,

kailius apsiaustams,

apiprekindama gatavą produkciją 50 proc.
pristatytos žaliavos.

Kreiptis šiuo adresu: Latvijos TSR, Daugavpilis, Krasnoarmeisko gatvė Nr. 193.